

Bruksela, 12 października 2026 r.
(OR. en)

14250/26

CLIMA 524
ENV 1204
ONU 65
DEVGEN 165
ECOFIN 1287
ENER 641
MAR 162

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Przygotowania do 31. Konferencji Stron (COP31) Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) (Antalya, Turcja, 9–20 listopada 2026 r.) – Konkluzje Rady

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady na powyższy temat, w wersji zatwierdzonej przez Radę na jej 4200. posiedzeniu, które odbyło się 12 października 2026 r.

**Przygotowania do 31. Konferencji Stron (COP31) Ramowej Konwencji Narodów
Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) (Antalya, Turcja, 9–
20 listopada 2026 r.)**

– konkluzje Rady –

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1. **PODKREŚLA** pilną potrzebę osiągnięcia celów porozumienia paryskiego, w szczególności celu dotyczącego ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C.
2. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** fakt, że od czasu przyjęcia porozumienia paryskiego wspólne ambicje w zakresie łagodzenia zmiany klimatu wyrażone w ustalonych na poziomie krajowym wkładach i długoterminowych strategiach rozwoju niskoemisyjnego doprowadziły do zmniejszenia prognozowanego wzrostu temperatury na świecie, ale **Z NIEPOKOJEM PODKREŚLA**, że obecne ambicje i wdrażanie są nadal niewystarczające, aby ograniczyć wzrost temperatury do 1,5 °C.
3. **Z NIEPOKOJEM ODNOTOWUJE**, że globalne emisje gazów cieplarnianych nadal rosną i że w nadchodzących dziesięcioleciach docelowa wartość 1,5 °C prawdopodobnie zostanie przekroczona. **WZYWA** wszystkie strony, w szczególności największych emitentów, do podjęcia jak najambitniejszych działań i dołożenia wszelkich starań, aby powrócić na ścieżkę zgodną z celem 1,5 °C oraz zminimalizować skalę i czas trwania przekroczenia. **ZWRACA UWAGĘ**, że ograniczenie globalnych emisji już teraz i unikanie każdej dodatkowej części stopnia ocieplenia jest konieczne, aby zminimalizować nieodwracalne skutki zmiany klimatu. **PODKREŚLA**, że ścieżka obejmująca przekroczenie, szczyt i spadek jest najlepszą pozostałą opcją ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C lub poniżej tej wartości do końca stulecia.
4. **PRZYWOŁUJE** odnośne wcześniejsze konkluzje Rady dotyczące konferencji stron UNFCCC i **POTWIERDZA**, że nadal mają one pełne zastosowanie, a także **PRZYWOŁUJE** konkluzje z kwietnia 2026 r. w sprawie unijnej dyplomacji energetycznej i klimatycznej¹.

¹ Dok. 14285/23, 14459/24, 14310/25, 8417/26.

CEL OGÓLNY

5. **PODKREŚLA**, że COP31 musi przynieść wymierne postępy we wdrażaniu porozumienia paryskiego i znacząco przyczynić się do wyeliminowania globalnych luk w ambicjach i we wdrażaniu, w tym za pośrednictwem światowego programu działań na rzecz klimatu.
6. **ZWRACA UWAGĘ**, że COP31 musi wyznaczyć kierunek drugiego globalnego przeglądu działań klimatycznych (GST-2) i cyklu ambicji porozumienia paryskiego, w oparciu o wyniki pierwszego globalnego przeglądu (GST-1), co przyczyniłoby się do przyspieszenia wdrażania porozumienia paryskiego i do osiągnięcia jego celów.

TWORZENIE RAM STRATEGICZNYCH

7. **Z NIEPOKOJEM ODNOTOWUJE** coraz szybszy wpływ zmiany klimatu i trwającego światowego kryzysu energetycznego na obywateli i przedsiębiorstwa na całym świecie. **PODKREŚLA**, że zmiana klimatu stanowi egzystencjalne zagrożenie dla ludzkości, ekosystemów i różnorodności biologicznej, a także dla pokoju i bezpieczeństwa i dotyczy wszystkich krajów, terytoriów i regionów.
8. **UZNAJE** znaczenie odejścia od paliw kopalnych w sposób sprawiedliwy, uporządkowany i uczciwy, a także **UZNAJE**, że przejście na odnawialne i niskoemisyjne źródła energii i zwiększenie efektywności energetycznej mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, przystępności cenowej i dostępności energii dla wszystkich, przy jednoczesnym wzmocnieniu odporności systemu energetycznego i zmniejszeniu strategicznych zależności.
9. **PRZYPOMINA PONADTO** o krytycznym znaczeniu czystej transformacji i gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym biogospodarki, jako sił napędowych innowacji, zatrudnienia, wzrostu gospodarczego, zrównoważonego rozwoju, zdrowia publicznego, zrównoważonych systemów żywnościowych, bezpieczeństwa żywnościowego i konkurencyjności oraz kluczowej reakcji na kryzys klimatyczny i środowiskowy.
10. **PODKREŚLA** znaczenie odporności na zmianę klimatu jako warunku wstępnego bezpiecznych, zrównoważonych i zamożnych społeczeństw i gospodarek. **ZWRACA UWAGĘ**, że łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do niej wzajemnie się uzupełniają i mają zasadnicze znaczenie dla przeciwdziałania zmianie klimatu. **PRZYPOMINA**, że dostępność systemów wczesnego ostrzegania jest jednym z kluczowych elementów odporności na zmianę klimatu, zwłaszcza w małych rozwijających się państwach wyspiarskich i krajach najsłabiej rozwiniętych.

11. PO RAZ KOLEJNY zdecydowanie POTĘPIA stanowiącą jawne naruszenie Karty Narodów Zjednoczonych i prawa międzynarodowego rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie. PONOWNIE DAJE WYRAZ poważnym obawom w związku z sytuacją na Bliskim Wschodzie, jak podkreśliła Rada Europejska w konkluzjach z czerwca 2026 r.

WZMOCNIENIE MULTILATERALIZMU

12. PODKREŚLA zaangażowanie UE na rzecz multilateralizmu i POTWIERDZA centralną rolę UNFCCC i porozumienia paryskiego w międzynarodowych działaniach w dziedzinie klimatu. OCZEKUJE postępów w dyskusjach na temat reformy wielostronnego reżimu prawnego regulującego kwestie klimatu, w tym zwiększenia jego skuteczności, wydajności, integralności i inkluzywności, aby zapewnić jego adekwatność do zakładanych celów.
13. ZWRACA UWAGĘ na znaczenie udziału wszystkich państw członkowskich UE w COP31 w Antalyi (Turcja) 9–20 listopada 2026 r., a także w odpowiednich wydarzeniach wysokiego szczebla organizowanych w związku z tą konferencją i POTWIERDZA zasadę solidarności między państwami członkowskimi UE w tym zakresie.
14. UZNAJE wzajemne powiązania między zmianą klimatu, utratą różnorodności biologicznej, zanieczyszczeniem, pustynnieniem, użytkowaniem gruntów, wylesianiem i zmianami w obiegu wody w przyrodzie. Ponadto UZNAJE kluczową rolę oceanów oraz nasilające się i wzajemnie ze sobą powiązane skutki dla ekosystemów i społeczności morskich i przybrzeżnych, zwłaszcza w małych rozwijających się państwach wyspiarskich i w Arktyce. WZYWA do ściślejszej współpracy i wzmocnienia synergii z innymi organizacjami i procesami międzynarodowymi, w szczególności między konwencjami z Rio a porozumieniem paryskim.
15. UZNAJE, że wielostronny reżim prawny opiera się na wymianie informacji i analiz. PODKREŚLA, że drogowskazem globalnych działań w dziedzinie klimatu musi pozostać nauka, i ZWRACA UWAGĘ na potrzebę ochrony jej niezależności, integralności i znaczenia politycznego. POTWIERDZA znaczenie najlepszych dostępnych danych naukowych dostarczonych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC) i Globalny System Obserwacji Klimatu (GCOS) oraz WZYWA do dalszej wymiany wiedzy w duchu prawdziwej współpracy międzynarodowej i wysiłków na rzecz uczciwości informacji. UZNAJE, że potrzebne są dalsze działania na szczeblu krajowym i międzynarodowym, aby przeciwdziałać coraz częstszemu rozpowszechnianiu informacji wprowadzających w błąd i dezinformacji na temat klimatu oraz aby wzmocnić uczciwość informacji.

16. **PODKREŚLA**, że podejmując działania mające na celu przeciwdziałanie zmianie klimatu, wszystkie strony muszą chronić, respektować, promować i wypełniać swoje zobowiązania wynikające z prawa międzynarodowego praw człowieka. **ZWRACA UWAGĘ** na potrzebę ochrony i wzmocnienia pozycji społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka zajmujących się ochroną środowiska, dzieci i młodzieży, równouprawnienia płci, w tym kobiet i dziewcząt, w całej ich różnorodności we wszystkich sferach życia publicznego i politycznego, jak przewidziano w Planie działania UE dotyczącym praw człowieka i demokracji na lata 2020–2024², społeczności lokalnych i ludności rdzennej, osób z niepełnosprawnościami i osób znajdujących się w trudnej sytuacji.
17. **UZNAJE** synergie między działaniami w dziedzinie klimatu a handlem i **OCZEKUJE** dalszej wymiany najlepszych praktyk i doświadczeń z partnerami w kontekście dialogu na temat handlu i zmiany klimatu, ustanowionego przez 7. Konferencję Stron służącą jako spotkanie stron porozumienia paryskiego (CMA7).

REALIZOWANIE CYKLU AMBICJI POROZUMIENIA PARYSKIEGO

18. **WZYWA** do skutecznego wdrożenia ustalonych na poziomie krajowym wkładów i **WZYWA** strony, które jeszcze tego nie uczyniły, by przedłożyły swoje ustalone na poziomie krajowym wkłady przed COP31, z wykazaniem postępów, najwyższego możliwego poziomu ambicji i zgodności ze ścieżką ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C oraz najlepszymi dostępnymi danymi naukowymi. **PONOWNIE PODKREŚLA** znaczenie krajowych planów adaptacji i **PRZYPOMINA** zawarty w GST-1 apel do wszystkich stron o przedłożenie krajowych planów adaptacji.
19. **UZNAJE** rolę ustalonych na poziomie krajowym wkładów i krajowych planów działania jako głównych narzędzi krajowego planowania rozwoju, łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej oraz **WZYWA** strony do włączenia ich do krajowych planów inwestycyjnych i platform krajowych. **PODKREŚLA** zobowiązanie UE do współpracy ze stronami w celu pomocy we wdrażaniu ich ustalonych na poziomie krajowym wkładów i krajowych planów działania. **PRZYPOMINA** o dostępnych we wszystkich sektorach rozwiązaniach, które mogą przyspieszyć wdrażanie. **ZWRACA UWAGĘ** na znaczący wkład władz lokalnych i regionalnych w osiąganie celów klimatycznych.
20. **UZNAJE** wzmocnione ramy przejrzystości, w tym ich wielostronną, mającą ułatwiać działania ocenę postępu, za jeden z kluczowych wkładów w cykl ambicji porozumienia paryskiego i **OCZEKUJE** przedłożenia do 31 grudnia 2026 r. drugich dwuletnich sprawozdań z przejrzystości (BTR) oraz **WZYWA** strony, które nie przedłożyły jeszcze swoich pierwszych dwustronnych sprawozdań z przejrzystości, by uczyniły to jak najszybciej.

² Jak przewidziano w planie działania UE dotyczącym praw człowieka i demokracji na lata 2020–2024. Plan działania przedłużono do 2027 r.

21. **PODKREŚLA** potrzebę wspólnego wdrożenia wszystkich wyników GST-1 oraz wykorzystania wdrożonych doświadczeń i wniosków z tego procesu, w ramach rozpoczynania przygotowań do GST-2. **DOSTRZEGA** znaczenie terminowego przedstawienia siódmego sprawozdania oceniającego IPCC, sprawozdań organizacji eksperckich, takich jak Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP), Międzynarodowa Agencja Energetyczna (MAE) i Międzynarodowa Agencja Energii Odnawialnej (IRENA), sprawozdań podsumowujących UNFCCC dotyczących ustalonych na poziomie krajowym wkładów i BTR, a także wyników światowego programu działań na rzecz klimatu, inicjatyw prowadzonych przez prezydencję i z udziałem wielu zainteresowanych stron, jako kluczowych wkładów na potrzeby GST-2.

PRAKTYCZNE REZULTATY I WDRAŻANIE

22. **PODKREŚLA** znaczenie COP31 dla osiągnięcia wyniku, który przyczyni się do ambicji w zakresie przyspieszenia działań na rzecz łagodzenia zmiany klimatu i ich wdrażania zgodnie ze ścieżkami ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C. W tym celu **WZYWA** do: przyspieszenia przechodzenia na czystą energię poprzez zwiększenie czystej elektryfikacji oraz wdrażanie wniosków z GST-1, w tym do odejścia od paliw kopalnych w sposób sprawiedliwy, uporządkowany i uczciwy; potrojenia udziału energii ze źródeł odnawialnych, podwojenia poprawy efektywności energetycznej, ograniczenia emisji innych niż dwutlenek węgla na całym świecie, w szczególności emisji metanu, a także do zatrzymania i odwrócenia wylesiania do 2030 r., przy jednoczesnym wykorzystaniu światowego programu działań na rzecz klimatu.
23. **WZYWA** COP31 do zapewnienia odpowiedniej przestrzeni w negocjacjach w celu omówienia wysiłków na rzecz łagodzenia zmiany klimatu i **JEST ZDECYDOWANA** aktywnie poszukiwać sposobów zwiększenia ambicji działań w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i ich wdrażania poprzez wzmocnienie i lepsze powiązanie istniejących i nowych ustaleń oraz punktów porządku obrad. Za potencjalne sposoby osiągnięcia tego celu **UZNAJE** program prac w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, misję z Belém na rzecz ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C, globalny akcelerator wdrażania, światowy program działań na rzecz klimatu oraz inicjatywy prezydencji, w tym plany działania prezydencji COP30. W tym kontekście **PODKREŚLA** znaczenie kontynuowania i wzmacniania programu prac w zakresie łagodzenia zmiany klimatu na COP31.
24. **POTWIERDZA** zaangażowanie UE na rzecz sprawiedliwej transformacji na całym świecie, ugruntowującej społeczną akceptację polityki klimatycznej i umożliwiającej realizację ambitnych celów klimatycznych. **WZYWA DO** uruchomienia mechanizmu sprawiedliwej transformacji, co ma przyczynić się do realizacji sprawiedliwych społecznie i inkluzywnych wewnętrznych polityk klimatycznych dostosowanych do celu 1,5 °C, z naciskiem na wytyczne, koordynację, inkluzywny udział zainteresowanych stron i budowanie zdolności.

25. Biorąc pod uwagę nasilające się skutki zmiany klimatu na świecie, **POTWIERDZA** zaangażowanie UE na rzecz osiągnięcia globalnego celu w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu i wdrożenia ram ZEA na rzecz globalnej odporności na zmianę klimatu jako kluczowych instrumentów rozwoju odpornego na zmianę klimatu.
26. **POTWIERDZA** zaangażowanie UE na rzecz realizacji planu działania z Baku opracowanego przez Platformę Społeczności Lokalnych i Ludów Tubylczych, planu działania z Belém w sprawie równouprawnienia płci oraz realizacji ambitnego, międzypokoleniowego i intersekcyjnego planu działania na rzecz upodmiotowienia klimatu, aby jeszcze bardziej wzmocnić rolę społeczeństwa obywatelskiego w planowaniu i wdrażaniu działań w dziedzinie klimatu oraz wzmocnić uczciwość informacji i zwiększyć dostęp do wiarygodnych i najlepszych dostępnych danych naukowych.

FINANSOWANIE I WSPIERANIE DZIAŁAŃ W ZWIĄZKU ZE ZMIANĄ KLIMATU

27. **PRZYPOMINA** konkluzje Rady w sprawie międzynarodowego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu zatwierdzone 9 października 2026 r.³
28. **PODKREŚLA**, jak ważna jest większa mobilizacja finansowania działań w związku ze zmianą klimatu dla krajów rozwijających się poprzez przejrzystą realizację nowego zbiorowego celu ilościowego, w tym wsparcia na rzecz łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej, również w odniesieniu do strat i szkód, zwłaszcza dla krajów znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, takich jak kraje najsłabiej rozwinięte i małe rozwijające się państwa wyspiarskie, oraz ponownie **WZYWA** w tym kontekście do wysiłków na rzecz potrojenia do 2035 r. finansowania działań związanych z przystosowaniem się do zmiany klimatu. **UZNAJE**, że same finanse publiczne to za mało, aby sprostać skali finansowania wymaganej do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego, oraz że należy zwiększyć finansowanie ze wszystkich źródeł i z szerszej puli podmiotów wnoszących wkład.
29. **ZWRACA UWAGĘ**, jak ważne jest zmniejszanie istniejących ograniczeń, wyzwań, nierówności systemowych i barier w dostępie do finansowania działań w związku ze zmianą klimatu. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** bieżące wysiłki na rzecz poprawy dostępu do finansowania działań związanych ze zmianą klimatu i **PODKREŚLA** swoją gotowość do kontynuowania takich wysiłków, a jednocześnie **WZYWA** wszystkie podmioty do współpracy na rzecz poprawy dostępu do finansowania dla krajów rozwijających się, w szczególności dla krajów najsłabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich, w tym pod przewodnictwem prezydencji COP31, aby w tym roku podjąć konkretne kroki w celu poczynienia dalszych postępów.

³ Dok. 14090/26.

30. PRZYPOMINA, że UE i jej państwa członkowskie, wraz z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, wnoszą największy wkład w międzynarodowe finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu.
31. PODKREŚLA, że zapewnienie spójności przepływów finansowych ze ścieżką prowadzącą do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i do rozwoju odpornego na zmianę klimatu jest wysiłkiem zarówno krajowym, jak i międzynarodowym, który ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia skali finansowania działań w związku ze zmianą klimatu ze wszystkich źródeł i dla odsunięcia kapitału od inwestycji wysokoemisyjnych. UZNAJE rosnącą rolę innowacyjnych potencjalnych źródeł finansowania, w tym ustalania opłat emisyjnych, handlu uprawnieniami do emisji i rynków uprawnień do emisji dwutlenku węgla.
32. PODKREŚLA znaczenie skutecznych krajowych instrumentów ustalania opłat emisyjnych jako jednego z najbardziej efektywnych i opłacalnych sposobów redukcji emisji oraz ich potencjał w zakresie przekierowania przepływów finansowych na działania w dziedzinie klimatu.

ROLA KOALICJI I PARTNERSTW

33. DOSTRZEGA rosnące znaczenie światowego programu działań na rzecz klimatu dla dalszego wdrażania i osiągania postępów oraz Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wysiłki prezydencji COP30 na rzecz lepszego ustrukturyzowania tego programu i zwiększenia jego odpowiedzialności. ZACHEĆCA obecne i przyszłe prezydencje COP, by czerpały z tych wysiłków. Ponadto UZNAJE ważną rolę inicjatyw wielostronnych w przyspieszaniu globalnej realizacji działań w dziedzinie klimatu, takich jak pierwsza konferencja w sprawie odchodzenia od paliw kopalnych, która odbyła się w Santa Marta w Kolumbii.
34. PODKREŚLA w szczególności, że przyspieszenie czystej elektryfikacji na całym świecie będzie miało kluczowe znaczenie dla zwiększenia ambicji, zwiększenia skali wdrażania i wzmocnienia międzynarodowych partnerstw i koalicji na rzecz działań w dziedzinie klimatu, i w związku z tym ODNOTOWUJE wspólne oświadczenie w sprawie uruchomienia inicjatywy „Electrify now” jako platformy wysokiego szczebla na rzecz przyspieszenia elektryfikacji gospodarki światowej.
35. OCZEKUJE dyskusji na temat realizacji inicjatyw zaproponowanych przez nadchodzącą prezydencję COP31 w następujących dziedzinach: elektryfikacja, zero odpadów i redukcja metanu, odporne miasta i budynki, zielone uprzemysłowienie, szerzenie wiedzy we wszystkich obszarach oraz pomost na rzecz wdrażania polityki klimatycznej.

WNIOSEK

36. **PODKREŚLA**, że COP31/CMA8 muszą przynieść istotną zmianę w realizacji i wdrażaniu porozumienia paryskiego. **POTWIERDZA**, że dzięki ambitnym i skoordynowanym działaniom międzynarodowym społeczność światowa nadal może osiągnąć cele porozumienia paryskiego i utrzymać możliwość realizacji celu 1,5 °C.
-